

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงนิวเดลี

สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์

10 - 16 กุมภาพันธ์ 2561 (อินเดีย)

1. รัฐบาลอินเดียระบุว่า ส่วนประกอบของรถไฟความเร็วสูงจะมาจากประเทศญี่ปุ่นไม่เกินร้อยละ 20

Less than 20 per cent of Bullet train components will be Japanese: Govt

Source: THE ECONOMIC TIMES

องค์การรถไฟของอินเดียได้แจ้งกับสภาว่า โครงการรถไฟความเร็วสูง (หัวกระสุน) จากญี่ปุ่น จะใช้ส่วนประกอบจากญี่ปุ่นไม่ถึงร้อยละ 20

มีการสอบถาม Rajen Gohain รัฐมนตรีว่าการกระทรวงรถไฟของรัฐบาลกลางอินเดียว่า เป็นความจริงหรือไม่ที่บริษัทญี่ปุ่นจะ

ผลิตส่วนประกอบหลักของโครงการรถไฟความเร็วสูงในอินเดียอย่างน้อยร้อยละ 70 ซึ่งรัฐมนตรีออกมาตอบว่าไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด

เขากล่าวว่า “มีการประเมินว่าส่วนประกอบจากญี่ปุ่นในโครงการนี้มีร้อยละ 18.6 จากต้นทุนทั้งหมดของโครงการ โดยส่วนประกอบอื่นๆ ส่วนใหญ่จะถูกผลิตขึ้นในอินเดีย”

จากข้อมูลของกระทรวงพบว่า ต้นทุนในการจัดซื้อส่วนประกอบของโครงการรถไฟความเร็วสูงจากญี่ปุ่นจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 18

Disclaimer:การเผยแพร่ข้อมูลใน “สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้า ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้

นาย Gohain กล่าวว่า ได้มีการก่อตั้งคณะกรรมการความร่วมมือระหว่างอินเดียและญี่ปุ่นในนโยบาย 'Make in India' และ Transfer of Technology (ToT) ภายใต้โครงการรถไฟความเร็วสูง Mumbai-Ahmedabad (MAHSR)

โดยคณะกรรมการดังกล่าวก่อตั้งขึ้นมาเพื่อสร้างแพลตฟอร์มสำหรับ “บริษัทจากอินเดียและญี่ปุ่นในการร่วมกันและอำนวยความสะดวกสัมพันธทางข้อมูลสารสนเทศของการร่วมลงทุนและแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี”

ทั้งนี้ โครงการรถไฟความเร็วสูงนี้ตั้งเป้าว่าจะเสร็จสมบูรณ์ภายในปี 2022-2023

โดยรายงานความเป็นไปได้ประเมินว่าจะมีผู้โดยสารมากกว่า 35,800 คนต่อวัน ในปี 2023 และจะเพิ่มขึ้นเป็น 185,800 คนต่อวัน ภายในปี 2053

บทวิเคราะห์: สัดส่วนของส่วนประกอบถือว่ามีความสำคัญที่จะแสดงให้เห็นว่าประเทศไหนจะได้ประโยชน์มากที่สุดในโครงการรถไฟความเร็วสูง ซึ่งการตกลงว่าสัดส่วนของส่วนประกอบเพียงร้อยละ 18.6 จะมาจากญี่ปุ่นนั้น แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนที่เหลือจะมาจากอินเดีย อันจะเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้เกิดขึ้นในอินเดียเอง ทำให้โครงการความร่วมมือนี้ไม่ได้เป็นโครงการที่อินเดียรอรับจากญี่ปุ่นเพียงอย่างเดียว แต่อินเดียยังมีส่วนในการพัฒนาจากการผลิตส่วนประกอบของโครงการรถไฟดังกล่าวอีกด้วย

Source: THE ECONOMIC TIMES. Feb 09, 2018.

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ อื่นๆ

2. รัฐบาลอินเดียอนุมัติงบประมาณกว่า 9.94 หมื่นล้านบาทสำหรับการส่งเสริมพันธกิจเมืองอัจฉริยะ

Government releases Rs 9,940 crore to states for Smart Cities Mission

รัฐบาลกลางของอินเดียอนุมัติเงินงบประมาณกว่า 9.94 หมื่นล้านบาทให้กับรัฐต่างๆ ในการดำเนินงานพันธกิจเมืองอัจฉริยะ ทั้งนี้ตามรายงานด้านงบประมาณของรัฐบาลรัฐ Maharashtra ถือเป็นรัฐที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณสูงสุดเป็นเงินกว่า 1.378 หมื่นล้านบาท ตามมาด้วยรัฐ Madhya Pradesh ที่ได้รับเงินจำนวนกว่า 9.84 พันล้านบาท ในการนี้ตามรายงานของกระทรวง

Source: THE ECONOMIC TIMES

การเคหะและความสัมพันธ์เมือง (Housing and Urban Affairs Ministry) มีเมืองทั้งสิ้น 99 เมืองที่มีความต้องการได้รับการสนับสนุนจากโครงการดังกล่าวของรัฐบาล

ทั้งนี้หากประเมินภาพการลงทุนโดยรวมเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวในเมืองต่างๆ คิดเป็นมูลค่ากว่า 2.03 ล้านล้านบาท รัฐ Maharashtra

ประกอบด้วยเมืองแปดแห่งในจำนวนนั้นมี Pune และ Nashik ซึ่งได้รับเงินสนับสนุนเป็นมูลค่ากว่า 1.378 หมื่นล้านบาท ตามมาด้วยรัฐ Madhya Pradesh ที่มีการขอรับเงินสนับสนุนกว่า 7 เมือง เป็นมูลค่ากว่า 9.84 พันล้านบาท

รัฐ Tamil Nadu ซึ่งมีความพยายามในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกว่า 11 เมือง ได้รับเงินสนับสนุนเงินจากรัฐบาลกลางเป็นวงเงินกว่า 8.48 พันล้านบาท รัฐ Karnataka มี 7 เมืองที่ขอรับการสนับสนุน โดยมีงบประมาณสนับสนุน 8.36 พันล้านบาท ในขณะที่รัฐ Rajasthan ขอรับการสนับสนุนความช่วยเหลือในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะจำนวน 4 เมือง ประกอบด้วย Jaipur Udaipur Kota และ Ajmer เป็นวงเงินกว่า 7.84 พันล้านบาท รัฐ Andhra Pradesh ถือเป็นอีกรัฐ

Disclaimer:การเผยแพร่ข้อมูลใน “สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้

ที่ขอรับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลกลางในการพัฒนา 4 เมืองหลัก เป็นวงเงิน 5.88 พันล้านบาท นอกจากนี้รัฐ Uttar Pradesh ถือเป็นอีกหนึ่งรัฐที่ขอรับสนับสนุนเงินเพื่อพัฒนาเมืองจำนวน 10 เมือง โดยได้รับเงินสนับสนุนทั้งสิ้น 5.47 พันล้านบาท และรัฐ Gujarat ที่ขอรับการสนับสนุนจำนวน 6 เมือง เป็นวงเงินกว่า 5.09 พันล้านบาท ข้อมูลข้างต้นเป็นไปตามรายงานของรัฐบาล

ทั้งนี้ภายใต้พันธกิจการพัฒนาเมืองอัจฉริยะนี้ เมืองต่างๆจำเป็นต้องนำเสนอโครงการหรือนโยบายที่ส่งเสริมการพัฒนาเมืองให้มุ่งสู่ความเป็นอัจฉริยะทั้งในประเด็นด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการคมนาคม การส่งเสริมการเข้าถึงน้ำสะอาดของประชาชนภายในเมือง การมีทางเท้าที่มีคุณภาพ มีห้องเรียนอัจฉริยะที่ประชาชนเข้าถึงได้ มีศูนย์ฝึกทักษะทางด้านอาชีพให้กับประชาชน พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพของการรักษาพยาบาล รวมตลอดจนการปฏิรูปการดำเนินงานของเมืองเพื่อให้ระบบราชการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วมากยิ่งขึ้นทั้งในส่วนของการทำงานกับดูแลและควบคุม

ความน่าสนใจคือนโยบายนี้ของรัฐบาลเริ่มต้นครั้งแรกในการพัฒนาเมือง Kolkata ของรัฐ West Bengal เป็นเงินกว่า 80 ล้านบาท โดยถือเป็นโครงการนำร่องที่เริ่มขึ้นในช่วงปี 2559 อย่างไรก็ตาม รายงานพบว่าปัจจุบัน รัฐบาลรัฐ West Bengal ประกาศว่าจะไม่สนับสนุนและไม่เข้าร่วมกับนโยบายดังกล่าวของรัฐบาลกลาง ก่อนหน้านี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเคหะและความสัมพันธ์เมือง Hardeep Singh Puri กล่าวว่าเมื่อวันที่ 17 มกราคมที่ผ่านมา มีโครงการ 2,948 โครงการซึ่งมีมูลค่าราว 1.38 ล้านล้านบาทอยู่ในขั้นตอนของการดำเนินโครงการ ในขณะที่กว่า 189 โครงการดำเนินงานแล้วเสร็จในวงเงิน 2.237 หมื่นล้านบาท ทั้งนี้เขาระบุว่าภารกิจของเมืองอัจฉริยะคือการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการดำเนินโครงการ ความคืบหน้าของการดำเนินการจะขึ้นอยู่กับรอบการเลือกเมืองเนื่องจากจะใช้เวลาประมาณ 15-18 เดือนหลังจากการคัดเลือกเพื่อเรียกประกวดราคาโครงการ ทั้งนี้รัฐบาลมีแนวทางจะมอบเงินให้เมืองต่างๆ เป็นวงเงิน 5 พันล้านบาท โดยในปีแรกจะให้จำนวน 2 พันล้านบาท และจากนั้นจะสนับสนุนเงินช่วยเหลือต่ออีก 3 ปี เป็นเงินปีละ 1 พันล้านบาท การอนุมัติเงินทุนจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขบางอย่างรวมถึงความคืบหน้าทางกายภาพและทางการเงินที่น่าพอใจซึ่งระบุด้วยใบรับรองการใช้ประโยชน์ที่เมืองจะต้องยื่นต่อ

กระทรวง สำหรับปัจจุบันมีรัฐที่ได้รับเงินสนับสนุนเบื้องต้นจำนวน 2 พันล้านรูปีแล้วประกอบด้วย Assam Bihar Chhattisgarh Delhi Haryana Himachal Pradesh Jharkhand Kerala และ Tripura ในขณะที่รัฐที่ได้รับเงินสนับสนุน 1 พันล้านรูปีประกอบด้วย Manipur Nagaland และ Sikkim

บทวิเคราะห์: ความก้าวหน้าของนโยบายเมืองอัจฉริยะของอินเดียถือเป็นส่วนสำคัญในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงเป็นอัดฉีดเม็ดเงินที่สำคัญของประเทศ สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจไปยังพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ โดยอาศัยเงินสนับสนุนของรัฐบาลกลาง โดยมีการกำกับดูแลการใช้จ่ายเงินอย่างเข้มงวด ซึ่งคาดว่าจะเห็นผลชัดเจนเพิ่มมากยิ่งขึ้นในราวอีก 4-5 ปีข้างหน้า ซึ่งหลายเมืองจะครบกำหนดการได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลกลาง

ข้อเสนอแนะ: การลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานชนิดต่างๆ ถือเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์สำคัญสำหรับภาคเอกชนไทยที่ประกอบธุรกิจด้านการก่อสร้าง ซึ่งจะได้มีโอกาสในการเข้ามาลงทุนหรือประมูลสัมปทานการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าว ในขณะที่เดียวกันการเติบโตและกระจายเงินลงทุนไปยังหัวเมืองอื่นๆ ยังมีส่วนช่วยให้การเติบโตทางการลงทุนในอินเดียเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นโอกาสสำหรับนักลงทุนชาวไทย

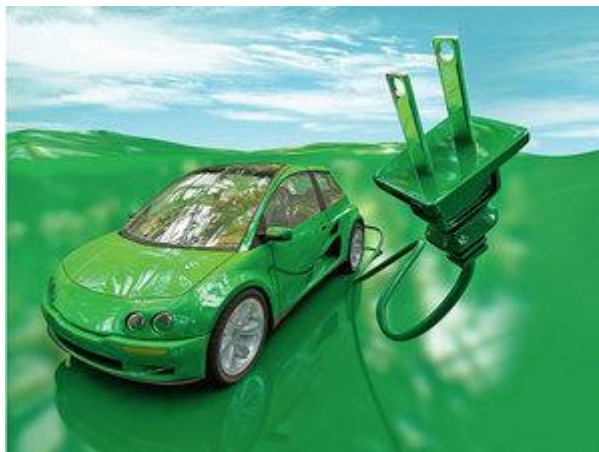
Source: THE ECONOMIC TIMES. 11 FEB, 2018.

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ อื่นๆ

Disclaimer:การเผยแพร่ข้อมูลใน “สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้า ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้

3. Electric vehicle sales to see double-digit growth till 2020: Report

ยอดขายรถยนต์ไฟฟ้าขยายตัวเป็นตัวเลขสองหลักไปจนถึงปี 2563

NEW DELHI: ยอดขายรถยนต์ไฟฟ้า (EV) ในอินเดียคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขสองหลักไปจนถึงปี 2563 ซึ่งเป็นผลมาจากมาตรการของรัฐบาลสำหรับในภาคอุตสาหกรรม และเกิดจากการลดของราคาของแบตเตอรี่

การศึกษาร่วมกันโดย Assocham และบริษัทที่ปรึกษาระดับโลกอย่าง EY กล่าวว่า แม้ว่ายานพาหนะไฟฟ้ายังไม่เป็นกระแสหลัก แต่รัฐบาลผลักดันและเพิ่มความตระหนักของผู้บริโภคของอินเดียให้มาใช้ยานพาหนะไฟฟ้ามากขึ้น ซึ่งทำให้ตลาดรถยนต์ไฟฟ้าในอินเดียเติบโตขึ้น ขณะนี้อุตสาหกรรมยานพาหนะไฟฟ้าในอินเดียอยู่ในช่วงตั้งไข่ ซึ่งปัจจุบันมียอดขายรถยนต์ไม่ถึงร้อยละ 1 การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างพื้นฐานถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการเติบโตของยานพาหนะไฟฟ้า นอกจากนี้จะขึ้นอยู่กับ การเติบโตทางเศรษฐกิจ

ในเรื่องเกี่ยวกับความชัดเจนในนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องมีมาตรการที่ใช้งานเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการควบคุมและผลักดันให้เกิด EVs ขึ้น โดยรัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายภายในปี 2573 จะให้การขนส่งสาธารณะของอินเดียใช้ยานพาหนะไฟฟ้าทั้งหมด และร้อยละ 40 สำหรับยานพาหนะส่วนบุคคล

ในขณะที่อุตสาหกรรมยานยนต์ได้พยายามหาความชัดเจนในนโยบายยานพาหนะไฟฟ้า ที่นอกจากการแรงจูงใจที่ได้รับจากการวิจัยและพัฒนา และการลดหย่อนภาษีที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้

Disclaimer:การเผยแพร่ข้อมูลใน “สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้า ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้

โดยในปี 2560- 61 การลดหย่อนภาษีสำหรับการวิจัยและพัฒนา (R & D) จะลดลงเหลือร้อยละ 150 จากเดิมที่อยู่ที่ร้อยละ 200

อินเดียไม่ได้มีกรอบนโยบายหรือกลไกการรีไซเคิลแบตเตอรี่ รายงานกล่าวว่าเพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านการเคลื่อนย้ายไฟฟ้าการเรียกคืนวัสดุจากแบตเตอรี่ลิเทียมไอออนเก่าในลักษณะที่ได้รับการรับรองและยั่งยืนควรเป็นเรื่องสำคัญมากของรัฐบาลอินเดีย โดยการยอมรับของยานพาหนะไฟฟ้าจะขึ้นอยู่กับอัตราการลดลงของค่าใช้จ่ายแบตเตอรี่ เนื่องจากยานพาหนะไฟฟ้ามีราคาแพงกว่ายานพาหนะแบบดั้งเดิมเนื่องจากมีต้นทุนแบตเตอรี่ Li-ion ที่สูง

บทวิเคราะห์:

การที่รัฐบาลเข้าส่งเสริมอย่างจริงจังในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าถือเป็นเครื่องมือในการเร่งอุตสาหกรรมดังกล่าวให้เติบโตมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้ภาคเอกชนสามารถดำเนินการไปในทิศทางที่ชัดเจนในอุตสาหกรรมดังกล่าวยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อภาพรวมในอุตสาหกรรมดังกล่าว

Source: THE ECONOMIC TIMES. Feb 11, 2018.

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ อื่นๆ

4. Mumbai เป็นเมืองที่ร่ำรวยที่สุดอันดับที่ 12 ของโลก โดยมีทรัพย์สินรวมกว่า 950 พันล้าน เหรียญสหรัฐ

Mumbai 12th richest city globally; total wealth at USD 950 billion

NEW DELHI: Mumbai
ถือเป็นเมืองหลวงด้านการเงิน
ของอินเดียที่มีมูลค่าทรัพย์สินรวม
กว่า 950,000 ล้านเหรียญสหรัฐ
ได้รับเลือกให้เป็น 1 ใน 15 เมือง
ที่ร่ำรวยที่สุดของโลก ในขณะที่
นิวยอร์กเป็นประเทศที่มีรายได้สูง

ที่สุด

ตามรายงานของ New World Wealth ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของอินเดียเป็นเมือง
ร่ำรวยที่สุดอันดับที่ 12 ของโลก ตามมาด้วยเมือง Toronto ที่มีมูลค่าทรัพย์สินรวมกว่า 944
พันล้านเหรียญสหรัฐ อันดับ 14 คือเมือง Frankfurt ที่มีมูลค่าทรัพย์สินรวมกว่า 912 พันล้าน
เหรียญสหรัฐ และตามมาด้วย Paris อันดับที่ 15 ที่มีมูลค่าทรัพย์สินรวมกว่า 860 พันล้านเหรียญ
สหรัฐ ความมั่งคั่งทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นหมายถึง ความมั่งคั่งส่วนตัวที่จัดขึ้นโดยบุคคลทุกคนที่อาศัย
อยู่ในแต่ละเมือง ซึ่งประกอบด้วยทรัพย์สินทั้งหมดที่ประกอบไปด้วย ทรัพย์สิน เงินสด หุ้น และ
ธุรกิจ โดยมีการหักหนี้สินออกไป และไม่ได้มีการนับรวมของกองทุนของรัฐบาล

Mumbai ยังเป็น 1 ใน 10 เมืองอันดับต้น ๆ ที่มีมหาเศรษฐีอยู่เป็นจำนวนมาก โดย
รายงานกล่าวว่า ความทรัพย์สินรวมทั้งหมดของเมืองนี้มีมูลค่ากว่า 950 พันล้านเหรียญสหรัฐ
เนื่องจากมุมไบเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของอินเดียนอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของตลาดหลักทรัพย์
บอมเบย์ (BSE) ซึ่งเป็นตลาดหลักทรัพย์ใหญ่เป็นอันดับที่ 12 ของโลก อุตสาหกรรมหลักในเมืองนี้

Disclaimer:การเผยแพร่ข้อมูลใน “สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ ณ กรุง
นิวเดลี ประเทศอินเดีย จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้

ได้แก่ การบริการทางการเงินอสังหาริมทรัพย์ และสื่อ ในอนาคต Mumbai จะเป็นเมืองที่มีอัตราการเจริญเติบโตเร็วที่สุดเมืองหนึ่ง โดยรายชื่อเมืองที่ร่ำรวยที่สุดจำนวน 15 เมืองของโลกที่ได้รับการยกย่องจาก New York มีมูลค่าทรัพย์สินรวมกว่า 3 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ

รายงานระบุว่าในบรรดา 15 เมืองที่ระบุไว้ San Francisco, Beijing, Shanghai, Mumbai และ Sydney ถือเป็นเมืองที่เติบโตเร็วที่สุดในแง่ของการเติบโตของความมั่งคั่งในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยมีเมืองอื่นๆที่น่าสนใจที่ไม่ได้อยู่ในรายชื่อ 15 อันดับแรก ได้แก่ Houston, Geneva, Osaka, Seoul, Shenzhen, Melbourne, Zurich และ Dallas

บทวิเคราะห์:

การที่มุมไบเป็นเมืองที่มีความมั่งคั่งอันดับ 12 โลก ถือเป็นหนึ่งในสัญญาณที่แสดงถึงศักยภาพและกำลังซื้อของคนอินเดีย นอกจากนี้ยังแสดงถึงความพร้อมที่อินเดียจะกลายเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญในเวทีเศรษฐกิจโลกในอนาคต

Source: THE ECONOMIC TIMES. Feb 12, 2018.

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ อื่นๆ

5. การปรับขึ้นภาษีสำหรับงบประมาณประจำปี 2561-2562 กับแง่มุมในเชิงการค้า

India's protectionist folly: Tariff hikes in the Union Budget 2018-19 reflects an erroneously mercantilist mindset

งบประมาณกลางล่าสุดที่จัดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ซึ่งเป็นงบประมาณรายปีสุดท้ายของรัฐบาล Narendra Modi ก่อนการเลือกตั้งในปีหน้า มีการจัดทำเพื่อเอื้อให้ภารกิจที่ดำเนินไปก่อนหน้านี้แล้วเสร็จเพื่อเป็นผลสำคัญต่อการเลือกตั้งที่จะมีขึ้น และป้องกันไม่ให้เกิดการขาดดุลทางด้านการงบประมาณที่เกินจำเป็นจนอาจนำไปสู่การโจมตีรัฐบาลในการหาเสียงเลือกตั้งได้ และช่วยลดภาระผูกพันด้านการเงินของประเทศซึ่งเรื่องนี้ถือเป็นการจัดสินใจที่ถูกต้องของรัฐบาลที่ต้องยกย่อง

แต่น่าเสียดายว่าหากพิจารณาไปที่นโยบายทางด้านพาณิชย์กลับพบว่านโยบายดังกล่าว

Source: LiveMint

เป็นที่น่าผิดหวังอย่างยิ่ง เพราะเป็นแนวนโยบายที่ใช้มาแล้วเมื่อครั้ง 20 กลับปีที่ผ่านมา โดยงบประมาณปี 2561-2562 นี้จะมีการปรับเพิ่มอัตราภาษีอย่างมากในหลายภาคส่วน ยกตัวอย่างเช่นการนำเข้าชิ้นส่วนโทรศัพท์มือถือหรือการนำเข้าโทรศัพท์มือถือ จะ

มีการปรับเพิ่มอัตราภาษีจากร้อยละ 15 เป็นร้อยละ 20 ทั้งนี้จะอนุโลมให้สำหรับบางประเทศเท่านั้นที่จะคงอัตราภาษีเดิมไว้ ทั้งนี้จากการให้สัมภาษณ์ของรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง เป็นที่แน่ชัดว่าเป้าหมายสำคัญของนโยบายนี้คือการต้องการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศและการสร้างแรงงานที่เพิ่มมากยิ่งขึ้นในอุตสาหกรรมดังกล่าวทั้งโทรศัพท์มือถือและโทรทัศน์ อันเป็นไปตามนโยบาย Make In India ซึ่งจะช่วยเพิ่มมูลค่าทางการผลิตให้กับประเทศด้วย

ทั้งนี้ Vivek Dehejia ผู้เขียนบทความชิ้นนี้ ซึ่งทำงานด้านเศรษฐศาสตร์การค้าระหว่างประเทศมากอย่างยาวนานมองว่าแนวนโยบายดังกล่าวถือเป็นความผิดพลาดและเข้าใจผิดอย่างยิ่ง

Disclaimer:การเผยแพร่ข้อมูลใน “สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้

ของรัฐบาล จริงอยู่ที่แนวโน้มระบบอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการนำเข้าเพื่อมาผลิตกำลังเสื่อมถอยลงทุกที แต่นโยบายที่จะส่งเสริมการลงทุนเพื่อสร้างงานด้านการผลิตในประเทศต้องมีความรอบคอบและตีกรอบให้ชัดเจนว่าเป้าหมายที่แท้จริงของรัฐบาลคืออะไร ต้องการส่งเสริมอุตสาหกรรมลักษณะใด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ยังไม่เป็นที่ชัดเจนเท่าที่ควรจะเป็น เพราะเรามองว่าถึงแม้จะมีการมุ่งเน้นการผลิตภายในประเทศ แต่ถ้าสุดท้ายนโยบายดังกล่าวนำไปสู่การนำเข้าส่วนระกอบมาผลิตในประเทศก็จะทำให้การค้าของอินเดียล้มเหลวเหมือนในอดีต

ทั้งนี้นับตั้งแต่อินเดียเปลี่ยนแปลงนโยบายเศรษฐกิจที่ผ่านมาในปี 2557 ซึ่งมุ่งเน้นการลดบทบาทของภาครัฐและส่งเสริมให้ตลาดทำงานมากยิ่งขึ้นได้ด้วยตนเอง ถือเป็นสัญญาณที่เริ่มดีขึ้นเกี่ยวกับภาคเศรษฐกิจของประเทศ เพราะโดยธรรมชาติอินเดียมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ทั้งในเรื่องแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมเข้มข้น ซึ่งกลุ่มงานนี้ช่วยสร้างการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจได้และจะเล่นบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้สิ่งที่รัฐบาลควรทำคือยกระดับตลาดให้มีความเข้มแข็งและเกิดการแข่งขันที่ดีผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และปฏิรูปการจ้างงานที่มีความเป็นรูปธรรมชัดเจนมากยิ่งขึ้น เรายังคงเชื่อว่านี่เป็นคำอธิบายที่ถูกต้องของหัวข้อ Make in India ในการกระตุ้นการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ใช้แรงงานมากในอินเดีย

นอกจากนี้ทางเลือกของนโยบายยังสะท้อนให้เห็นถึงความคิดเชิงพาณิชย์ที่ผิดพลาดซึ่งสามารถลดปริมาณการนำเข้าในขณะที่การส่งออกเพิ่มขึ้นโดยไม่ทราบว่าการลดการนำเข้าซึ่งเกิดจากการเพิ่มขึ้นของอัตราภาษีศุลกากรโดยทั่วไปคาดว่าจะส่งผลให้การส่งออกไปยังต่างประเทศลดลงด้วย เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นนั้น เราต้องจำไว้ว่าการนำเข้าปัจจัยการผลิตที่มีราคาเพิ่มสูงขึ้นในขณะที่ศักยภาพทางการผลิตภายในประเทศยังไม่พัฒนาได้นั้นจะส่งผลให้การผลิตสินค้ามีต้นทุนที่สูงขึ้น ส่งผลให้สินค้าที่ออกสู่ตลาดไม่สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก จนไม่สามารถส่งออกสินค้าไปค้าขายนอกประเทศได้นั่นเอง

เหตุผลที่แตกต่างกันสำหรับการปรับขึ้นค่าภาษีอากรมาจากด้านนโยบายการคลังซึ่งก็คือความต้องการที่จะสร้างรายได้เพื่อจ่ายค่าใช้จ่ายเมื่อภาษีทางตรงและทางอ้อมคาดว่าจะขาดความ

คาดหวัง ดังนั้นในขณะที่ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ตำราสอนเราว่าอัตราภาษีศุลกากรบิดเบือนเศรษฐกิจ การทำร้ายผู้บริโภคผ่านการกรัดกร่อนเงินรายได้ที่พวกเขาหามาได้นั้น ภาษีกลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเติมเต็มเงินคลังของรัฐได้อย่างรวดเร็วที่สุด

แต่ในขณะที่รายได้เป็นเป้าหมายที่ถูกต้องและสมมติว่าอัตราภาษีศุลกากรเป็นส่วนที่จำเป็นในกลยุทธ์การสร้างรายได้เราคงจะต้องถกเถียงกันว่าจะดีกว่ามากที่จะมีอัตราค่าบริการแบบเดียวกันในพื้นที่เศรษฐกิจขนาดเล็กมากกว่าขนาดใหญ่ ซึ่งจะช่วยให้สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาของประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และไม่ถูกมองว่าอินเดียกำลังกีดกันทางการค้า ถ้าอัตราภาษีศุลกากรทั้งหมดถูกปรับให้เหมาะสมกับระดับต่ำสุดปัญหาการผูกผันทางภาษีจะถูกตัดออกไปโดยสิ้นเชิงและค่าใช้จ่ายในการบิดเบือนของเศรษฐกิจจะลดลง ในขณะที่รายได้จะมีการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นจากการตัดทอนทางด้านภาษีที่มีประสิทธิภาพดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีข้อดีอีกอย่างหนึ่งคือการกระทำนี้จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการเลือกหยิบบางภาคส่วนขึ้นมาปรับเพิ่มภาษี อันเป็นผลมาจากความต้องการปกป้องอุตสาหกรรมท้องถิ่นโดยอาศัยการทุจริตที่เกิดขึ้นระหว่างนักการเมืองและกลุ่มธุรกิจต่างๆ ซึ่งไม่ยังผลดีต่อผู้บริโภคโดยรวม ซึ่งพฤติกรรมแสวงหาค่าเช่าดังกล่าวสามารถขยายต้นทุนการบิดเบือนให้กับเศรษฐกิจได้มากโดยไม่สร้างให้เกิดผลประโยชน์ใด ๆ

ทั้งนี้การกระทำดังกล่าวดูเหมือนจะขัดแย้งกับคำพูดของนายกรัฐมนตรีนเรนทรา โมดี ที่ไปเชื้อเชิญนักธุรกิจจากทั่วโลกในงานประชุม World Economic Forum ให้มาลงทุนในอินเดีย โดยเน้นย้ำว่าอินเดียจะไม่กีดกันทางการค้า และพร้อมเดินไปกับโลกยุคโลกาภิวัตน์ แต่ดูเหมือนว่าการปรับเพิ่มภาษีดังกล่าวจะสวนทางกับคำพูดอย่างเห็นได้ชัด

บทวิเคราะห์: งบประมาณประจำปีของอินเดียฉบับล่าสุด 2561-2562 สะท้อนให้เห็นภาพการลงทุนในโครงการพื้นฐานที่ดำเนินอยู่มากยิ่งขึ้น แต่ที่น่าสนใจคือการปรับเพิ่มภาษีการนำเข้าสินค้าจำพวกอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งคาดหวังให้เกิดการกระตุ้นอุตสาหกรรมภายในให้สามารถพัฒนาศักยภาพเพื่อผลิตสินค้าได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายว่าจะส่งผลกระทบมากยิ่งขึ้นต่อเศรษฐกิจการส่งออกสินค้าดังกล่าวของอินเดียตามการวิเคราะห์ของนักเศรษฐศาสตร์

ข้อเสนอแนะ: ฉะนั้นหากแนวโน้มดังกล่าวยังมีต่อเนื่องเพิ่มเติมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของนักลงทุนชาวไทยต้องมีความรอบคอบมากยิ่งขึ้น หากต้องนำเข้าชิ้นส่วนประกอบจากต่างประเทศ เพราะอัตราภาษีที่มีการปรับตัวสูงขึ้น ในขณะเดียวกันในภาคส่วนอื่นเอง อาจมีโอกาสปรับเพิ่มขึ้นในอนาคตได้เช่นเดียวกัน

Source: LiveMint. 12 FEB, 2018.

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ อื่นๆ

6. ปริมาณการนำเข้าน้ำมันปาล์มในเดือนมกราคม 2561 เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.17

Palm oil imports surge 36.17% in January

นิวเดลี: ปริมาณการนำเข้าน้ำมันปาล์มของอินเดียเพิ่มขึ้นอย่างมากในเดือนมกราคมคิดเป็นร้อยละ 36.17 หรือกว่า 834,444 ตัน โดยเฉพาะในกลุ่มน้ำมันปาล์มดิบอันเป็นไปตามรายงานของสมาคมอุตสาหกรรม Solvent Extractors Association (SEA) ทั้งนี้ในปีก่อนอินเดียซึ่งเป็นผู้ซื้อน้ำมันพืชชั้นนำของโลกได้นำเข้าน้ำมันปาล์มจำนวน 612,762 ตันในเดือนมกราคม 2560 ทั้งนี้การนำเข้าน้ำมันพืชของอินเดียมีอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 25 คือคิดเป็นกว่า 1.291 ล้านตันในเดือนมกราคม 2561 จากที่มีการนำเข้าเพียง 1.028 ล้านตันในช่วงปีก่อน ทั้งนี้ตัวเลขการนำเข้าน้ำมันพืชดังกล่าวกว่าร้อยละ 60 เป็นน้ำมันปาล์ม

Source: THE ECONOMIC TIMES

สำหรับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มการนำเข้าน้ำมันปาล์มดิบในเดือนมกราคมเพิ่มขึ้นร้อยละ 63.23 จาก 412,140 ตัน เป็น 672,762 ตัน ในขณะที่การส่งมอบน้ำมันปาล์มสำเร็จรูปมีสถิติที่เพิ่มขึ้นจาก 3,999 ตัน เป็นกว่า 11,018 ตัน แต่ก็มี การปรับตัวลดลงของผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม

อื่นอย่าง RBD palmolein ที่ปรับตัวลดลงจาก 196,623 ตัน เป็น 150,664 ตัน ซึ่งหน่วยงานทำดำเนินเกี่ยวข้องกับน้ำมันปาล์มมองว่าสัดส่วนการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวจะส่งเสียต่ออุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มท้องถิ่นของอินเดีย โดยเฉพาะการลดลงเนื่องจากไม่มีการนำเข้าสินค้าจากผลพลอยได้เช่น PFAD และ palm stearin ซึ่งทั้งสองส่วนมีผลสำคัญอย่างมากต่อการผลิตน้ำมันปาล์มดิบภายในประเทศคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 25 การเพิ่มขึ้นอัตราภาษีนำเข้าน้ำมัน

Disclaimer:การเผยแพร่ข้อมูลใน “สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้

ปาล์มดิบและน้ำมันปาล์มสำเร็จรูปจึงเป็นส่วนสำคัญที่รัฐบาลควรดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มภายในประเทศ และลดการนำเข้าสินค้าจากภายนอก

ในกลุ่มน้ำมันถั่วเหลืองการนำเข้าน้ำมันถั่วเหลืองเพิ่มขึ้นเป็น 224,870 ตันในเดือนมกราคม 2561 จาก 166,573 ตันในปีที่ผ่านมา การขนส่งน้ำมันดอกทานตะวันลดลงเหลือ 170,831 ตันจาก 214,872 ตันขณะที่น้ำมันจาก rapeseed ลดลงเหลือ 16,702 จาก 17,878 ตัน ในช่วงดังกล่าว ในปีงบประมาณ 2561 รัฐบาลได้เพิ่มภาษีนำเข้าน้ำมันจากเมล็ดฝ้ายน้ำมันมะกอก และน้ำมันดอกคำฝอยเป็นร้อยละ 30 จากร้อยละ 12.5 และน้ำมันสำเร็จรูปร้อยละ 35 เพื่อให้สอดคล้องกับน้ำมันดิบและน้ำสำเร็จรูปอื่น ๆ นอกจากนี้รัฐบาลยังได้ประกาศจ่ายเงินสวัสดิการทางสังคมในอัตราร้อยละ 10 สำหรับสินค้านำเข้าทั้งหมดรวมทั้งน้ำมันพืชและจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากภาษีนำเข้า อินเดียนำเข้าน้ำมันปาล์มส่วนใหญ่มาจากประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย และน้ำมันพืชชนิดอื่นๆ อาทิ น้ำมันถั่วเหลืองจากละตินอเมริกา น้ำมันดอกทานตะวันจากรัสเซียและยูเครน เป็นต้น

บทวิเคราะห์: จากเนื้อข่าวเห็นได้ว่าอินเดียมีการนำเข้าสินค้าจำพวกน้ำมันเพื่อการประกอบอาหารและการผลิตประเภทอื่นๆ มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะน้ำมันปาล์มสะท้อนการเติบโตของภาคครัวเรือนที่มีกำลังในการบริโภคมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันยังสะท้อนว่าอุตสาหกรรมภายในของอินเดียยังไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะผลิตน้ำมันพืชเพื่อตอบสนองตลาดการค้าภายในประเทศ

Source: THE ECONOMIC TIMES. 15 FEB, 2018.

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ อื่นๆ

Disclaimer:การเผยแพร่ข้อมูลใน “สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้าฯ กรุงเทพมหานคร ประเทศอินเดีย จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้